

Sygn. akt II CSK 348/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. N.
przeciwko A. M.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.940 (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania musi być oparte na ocenie, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) związanego z potrzebą wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy co do tego, w jakiej formie powinno następować skorzystanie z umownego prawa zatrzymania oraz co do tego, czy oświadczenie o potrąceniu niewymagalnej jeszcze wierzytelności osoby składającej przedwcześnie oświadczenie o potrąceniu z już wymagalną wierzytelnością drugiej strony skutkuje całkowitą bezskutecznością oświadczenia o potrąceniu, czy też skuteczność takiego oświadczenia jest zawieszona do czasu powstania wymagalności wierzytelności potrącającego oraz co do tego, czy pełnomocnik, któremu udzielono pełnomocnictwa procesowego może jednocześnie przyjmować za stronę oświadczenia materialnoprawne.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen

prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

W niniejszej sprawie Sądy *meriti* rozstrzygały o roszczeniu zmierzającym do udzielenia ochrony dobrom osobistym powoda (art. 23 i 24 k.c.), nie zaś o roszczeniach majątkowych mających przysługiwać obu stronom na tle zawartej przez nie umowy o roboty budowlane i problemów z jej wykonywaniem. Pytania, które powód postawił we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały powiązane z tymi roszczeniami, których dotyczy zaskarżony wyrok. Pytania te nie zostały zresztą także uzasadnione zgodnie z wymaganiami stawianymi przesłance przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o jakiej mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Powód sformułował bowiem otwarte pytania, związane z oceną zachowania stron umów wzajemnych w związku z ich wykonywaniem oraz z oceną przesłanek decydujących o skuteczności oświadczenia o potrąceniu, na które w orzecznictwie i w nauce istnieją już odpowiedzi, ale stanowisk nauki i orzecznictwa nie przytoczył, ale przede wszystkim nie wyjaśnił dlaczego i w jakim zakresie odpowiedzi te pytania mają być doniosłe dla rozstrzygnięcia o roszczeniach zmierzających do uzyskania ochrony dóbr osobistych.

Odnosząc się do oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania, stwierdzić należy, że skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie pozwala stwierdzić, żeby skarga powoda była uzasadniona w sposób oczywisty. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia

Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, BSN 2003, nr 5, poz. 8). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadniono tego rodzaju wadliwości zaskarżonego orzeczenia ani tego rodzaju wadliwości postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., oraz - co do kosztów postępowania - art. 98, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 i § 8 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800), Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[aw]

jw